

ПОЕТ І ЧИТАЧІ

Один Поет на байки перейшов,
Йому здалось, тут буде більше толку.

Читач до нього поки не прийшов,
І книгу навіть не поклав на полку.

Ніде Поетових немає книг,
В бібліотеці також їх не буде,
Бо нікому сказати йому про них,
Теперішні читать не хочуть люди.

Людей завжди багато. Читачів,
У їх рядах сьогодні небагато,
Тепер всі глядачі та слухачі,
А дехто зовсім розучивсь читати.

Не буде толку навіть і тоді,
Коли Поет писатиме поеми,
Адже він пише зовсім не собі –
То Читачам висвітлюються теми.

Крутися, чи вертися – все одно,
Як душі накрива бетонна стеля,
Не проросте в них кинуте зерно,
Там гола розстелилася пустеля.

Що ж, кинути Поету ремесло,

Яке сьогодні зовсім не потрібне,
І поле, що бур'яном заросло,
Ніколи вже не буде знову хлібним?

Ні, пройде час, таке уже було,
І стане знову Читачів багато,
А поетичне щире ремесло
В серцях і душах буде панувати.

Пиши, і прийдуть нові Читачі,
Така мораль – Поетові порада,
Допоки будуть в полі сіячі,
Там буде не лише бур'ян, а й правда.

Дата написання вірша: 2021-01-08